

Szegedi Ítéltábla

Bf.I.26/2021/20.

A Szegedi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Szegeden, 2021. május 19. napján tartott fellebbezési nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az emberrablás büntette és más bűncselekmények miatt vádlott1 és társa ellen indított büntetőügyben a elkövetés helyei Törvényszék 2020. szeptember 29. napján kihirdetett 13.B.152/2019/138. számú ítéletét *megváltoztatja* a következők szerint:

vádlott1 I. rendű vádlott cselekményeit

3 rendbeli – melyből 2 rendbeli társtettesként elkövetett – rablás büntettének [Btk. 365. § (1) bekezdés a) pont *1. fordulat*],

1 rendbeli rablás büntette kísérletének [Btk. 365. § (1) bekezdés a) pont *2. fordulat*],

1 rendbeli társtettesként elkövetett személyi szabadság megsértése büntettének [Btk. 194. § (1) bekezdés, (2) bekezdés c) pont],

1 rendbeli testi sértés büntettének [Btk. 164. § (1) bekezdés, (2) bekezdés, (4) bekezdés a) pont *2. fordulat*],

emberrablás büntettének [Btk. 190. § (1) bekezdés a) pont *2. fordulat*] és

egyedi azonosítójellel visszaélés büntettének [Btk. 347. § (1) bekezdés b) pont *1. fordulat*] minősíti.

vádlott2 II. rendű vádlott cselekményeit

2 rendbeli – melyből 1 rendbeli társtettesként, 1 rendbeli bűnsegédként elkövetett – rablás büntettének [Btk. 365. § (1) bekezdés a) pont *1. fordulat*],

2 rendbeli – melyből *1 rendbeli társtettesként elkövetett* – személyi szabadság megsértése büntettének [Btk. 194. § (1) bekezdés, (2) bekezdés c) pont] és

1 rendbeli bűnsegédként elkövetett testi sértés büntettének [Btk. 164. § (1) bekezdés, (2) bekezdés, (4) bekezdés a) pont *2. fordulat*]

minősíti.

vádlott2 II. rendű vádlott szabadságvesztésébe a II. rendű vádlott által 2018. február 7. napjától 2020. február 26. napjáig, valamint a 2020. *május* 6. napjától 2020. szeptember 29. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt számítja be.

A kiadni rendelt bűnjelek lefoglalását megszünteti.

Az elsőfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségből vádlott1 I. rendű vádlott 236.358,- (kettőszázharminchatezer-háromszázötvennyolc) forint, míg vádlott2 II. rendű vádlott 290.566,- (kettőszázkilencvenezer-ötszázhatvanhat) forint bűnügyi költséget köteles önállóan megfizetni.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

magánfél1 magánfél polgári jogi igényének *érvényesítését* tekinti egyéb törvényes útra utasítottnak.

Az elsőfokú ítélet bevezető részéből az értesített vádlottak távollétében, a vádlottak személyi adatai közül az érvénytelen személyazonosító okmányok számára utalást mellőzi.

A kiszabott szabadságvesztésbe vádlott2 II. rendű vádlott által 2020. szeptember 30. napjától 2021. május 19. napjáig fogvatartásban töltött időt is beszámítja.

Kötelezi vádlott2 II. rendű vádlottat a másodfokú eljárásban felmerült 21.670,- (huszonegyezer-hatszázhatven) forint bűnügyi költség megfizetésére az államnak a elkövetés helyei Törvényszék Gazdasági Hivatalának felhívása szerint.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokú bíróság vádlott1 I. rendű vádlottat 4 rendbeli – ebből 2 rendbeli társtettesként elkövetett – rablás büntette, melyből 1 rendbeli kísérlet [Btk. 365. § (1) bekezdés a) pont], 2 rendbeli társtettesként elkövetett személyi szabadság megsértése büntette [Btk. 194. § (1), (2) bekezdés c) pont], 2 rendbeli könnyű testi sértés büntette [Btk. 164. § (1),

(2), (4) bekezdés a) pont], egyedi azonosítójellel visszaélés büntette [Btk. 347. § (1) bekezdés b) pont] és emberrablás büntette [Btk. 190. § (1) bekezdés a) pont] miatt halmazati büntetésül 10 év szabadságvesztésre és 8 év közügyektől eltiltásra,

[2] vádlott2 II. rendű vádlottat 2 rendbeli társtettesként elkövetett rablás büntette [Btk. 365. § (1) bekezdés a) pont], 2 rendbeli társtettesként elkövetett személyi szabadság megsértése büntette [Btk. 194. § (1), (2) bekezdés c) pont] és 2 rendbeli bűnsegédként elkövetett könnyű testi sértés büntette [Btk. 164. § (1), (2), (4) bekezdés a) pont] miatt halmazati büntetésül 5 év szabadságvesztésre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte.

[3] Megállapította, hogy a szabadságvesztések végrehajtási fokozata börtön, valamint, hogy a vádlottak a szabadságvesztésből legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon feltételes szabadságra bocsáthatók.

[4] A kiszabott szabadságvesztésbe vádlott1 I. rendű vádlott által 2018. január 1. napjától 2020. április 16. napjáig, illetve vádlott2 II. rendű vádlott által 2018. február 7. napjától 2020. február 26. napjáig, valamint 2020. augusztus 6. napjától 2020. szeptember 29. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt beszámította.

[5] vádlott1 I. rendű vádlottal szemben 15.000,- forintra vagyoneklobzást rendelt el.

[6] vádlott2 II. rendű vádlottal szemben a elkövetés helyei Járásbíróság 2016. június 14. napján jogerős 6.B.404/2015/28. számú ítéletével kiszabott 10 hónap – 3 évre felfüggesztett – fogházbüntetés végrehajtását elrendelte.

[7] magánfél1 sértett-magánfél polgári jogi igényét egyéb törvényes útra utasította.

[8] Rendelkezett a bűnjelekről és az eljárás során felmerült bűnügyi költségből I. rendű vádlottat 148.467,- forint, a II. rendű vádlottat 328.566,- forint, míg a vádlottakat egyetemlegesen 245.851,- forint bűnügyi költség megfizetésére kötelezte.

[9] Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben ellenérdekű fellebbezések bejelentésére került sor:

[10] Fellebbezett az ügyészség az I. és II. rendű vádlott terhére súlyosítás, egyebekben a vádlottak terhére megállapított 2 rendbeli könnyű testi sértés büntette vonatkozásában eltérő minősítés, védekezésre képtelen személy sérelmére elkövetés megállapítása érdekében, továbbá a szabadságvesztés és a közügyektől eltiltás tartamának súlyosítása,

[11] vádlott1 I. rendű vádlott ok és cél megjelölése nélkül,

[12] az I. rendű vádlott védője részbeni, az emberrablás büntette és a 2 rendbeli személyi szabadság megsértésének büntette alóli felmentés, másodlagosan enyhítés,

[13] vádlott2 II. rendű vádlott ok és cél megjelölése nélkül,

[14] a II. rendű vádlott védője eltérő minősítés, a 2 rendbeli rablás büntette és a 2 rendbeli személyi szabadság megsértésének büntette vonatkozásában bűnsegédi magatartás megállapítása, egyebekben enyhítés érdekében.

[15] A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség Bf.128/2019/23. szám alatt az ügyészség fellebbezését módosított tartalommal, a súlyosításra irányulóan tartotta fenn, míg az eltérő minősítésre irányuló fellebbezést nem tartotta fenn.

[16] Indítványozta az elsőfokú ítélet Be. 590. § (1), (2) és (10) bekezdése szerinti teljeskörű felülbírálatát.

[17] Utalt az elsőfokú bíróság eljárási szabálysértésére, mely szerint a törvényszék annak ellenére bizonyítékként értékelte a két vádlott nyomozás során tett vallomásait, hogy azok ismertetésére nem került sor a tárgyaláson. Ugyanakkor mivel az eljárási szabálysértés

nem eredményezte az elsőfokú ítélet megalapozatlanságát, indítványozta, hogy az ítéltábla a Be. 167. § (5) bekezdése alapján az elsőfokú ítélet [77], [81]-[84] bekezdésében foglaltakat mellőzze a bizonyítékok közül.

[18] A tényállást illetően indítványozta, hogy az ítéltábla az elsőfokú ítélet I. pontja alatti tényállást egészítse ki azzal, hogy vádlott1 I. rendű vádlott tisztában volt azzal, hogy a sértett nem létesített szexuális kapcsolatot tanú2-ával, ezért jogos követelése nem állhatott fenn a sértettel szemben.

[19] A II. tényállási pont [57] bekezdését indítványozta akként helyesbíteni, hogy magánfél1 tanú1 unokatestvére, nem nagybátyja.

[20] Álláspontja szerint a megalapozott tényállás alapján az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett a vádlottak bűnösségére, azonban a cselekmények minősítése nem minden esetben felel meg a törvénynek és a bírói gyakorlatnak.

[21] Utalt arra, hogy az elsőfokú bíróság az I. és III. alatti cselekményeket helyesen minősítette rablás büntettének, annak indokolásával azonban adós maradt, ezért indítványozta a jogi indokolás kiegészítését. E körben az EBH 2004.1110. és a BH 2005.128. számú jogesetekre hivatkozott.

[22] Álláspontja szerint tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a tanú1 sérelmére elkövetett rablással halmazatban a könnyű testi sértés büntettét is megállapította. Az irányadó tényállás mellett utalt azon következetes bírói gyakorlatra, mely szerint a rablás elkövetése érdekében kifejtett személy elleni erőszakkal megvalósuló könnyű testi sértés a rablás büntettébe beleolvad, az anyagi halmazat csak látszólagos, valóságos halmazatról csak nyolc napon túl gyógyuló sérülés okozása esetén lehet szó. E körben utalt a BH 2016.265. szám alatt közzétett jogesetre.

[23] Álláspontja szerint tévesen helyezkedett a törvényszék arra az álláspontra, hogy a tanú1 sérelmére elkövetett személyi szabadság megsértésének büntette az emberrablás büntettével halmazatban áll, ezért tévedett amikor vádlott1 I. rendű vádlott terhére mindkét bűncselekmény elkövetését megállapította.

[24] Az emberrablás elkövetési magatartása kettős, egyrészt másnak a személyi szabadságától megfosztása, másrészt a személyi szabadságtól megfosztott személy szabadon bocsátásának a követelés teljesítésétől való függővé tétele. Mivel a bűncselekmény nem célzatos, ezért nem feltétlenül szükséges, hogy az elkövető tudatában már a sértett személyi szabadságtól való megfosztásának időpontjában fennálljon a sértett szabadsága visszanyerésének az általa meghatározott feltétel teljesítésére vonatkozó követelés teljesítésére való igény. A bűncselekmény megvalósul akkor is, ha az elkövetési magatartás kifejtésekor az elkövetőnél még nem állt fenn a sértett szabadon bocsátásának feltétel teljesítéséhez való kötelese, ez a későbbiekben is kialakulhat, a bűncselekmény befejezett létrejöttéhez azonban a két magatartása együttes fennállása szükséges.

[25] Álláspontja szerint az irányadó tényállás mellett vádlott1 I. rendű vádlott e cselekménye emberrablás büntettének minősül, amely a személyi szabadság megsértése büntettét konzumálja.

[26] Utalt arra, hogy mindez vádlott2 II. rendű vádlott által tanú1 sérelmére elkövetett személyi szabadság megsértése büntettének minősítését annyiban érinti, hogy azt a II. rendű vádlott nem társtettesként, hanem tettesként követte el. Utalt a BH 2003.486. szám alatt közzétett eseti döntésre.

[27] További súlyosító körülményként indítványozta értékelni vádlott1 I. rendű vádlott esetében, hogy korábbi elítélésére a rabláshoz hasonló jellegű önbíráskodás és személyi szabadság megsértése büntette miatt került sor, valamint, hogy vádlott2 II. rendű

vádlott több eljárás hatálya alatt követte el a jelen bűncselekményeket. További súlyosító körülmény mindkét vádlott esetében a társtettesi elkövetés. Ezzel szemben további enyhítő körülményként kérte értékelni mindkét vádlott esetében az időmúlást, valamint I. rendű vádlott esetében, hogy az egyik cselekménye csak kísérlet volt.

[28] Indítványozta, hogy az ítéltábla az elsőfokú ítéletet változtassa meg, vádlott1 I. és vádlott2 II. rendű vádlott tanú1 sérelmére elkövetett 1 rendbeli társtettesként elkövetett rablás büntetteként és 1 rendbeli – a II. rendű vádlott esetében bűnsegédként elkövetett – könnyű testi sértés büntetteként értékelt cselekményt 1 rendbeli társtettességben elkövetett rablás büntettének, az I. rendű vádlott tanú1 sérelmére elkövetett 1 rendbeli társtettesként elkövetett személyi szabadság megsértése büntetteként és emberrablás büntetteként értékelt cselekményét emberrablás büntettének [Btk. 190. § (1) bekezdés a) pont 2. fordulat] minősítse, a II. rendű vádlott tanú1 sérelmére elkövetett személyi szabadság megsértése büntette tekintetében a társtetteskénti elkövetést mellőzze, az I-II. rendű vádlott szabadságvesztésének és közügyektől eltiltásának tartamát súlyosítsa, egyebekben az elsőfokú ítéletet hagyja helyben azzal, hogy a testi sértési cselekmény megnevezése helyesen testi sértés büntette. Ezen felül utalt a II. rendű vádlott esetében a beszámítás pontatlanságára.

[29] vádlott1 I. rendű vádlott védője fellebbezése írásbeli indokolásában utalt arra, hogy az I. rendű vádlott vád tárgyává tett cselekménye kapcsán az emberrablás vádját tagadta, a fellebbezés is e vádpont bizonyítottságának hiányára irányul.

[30] A védő e bűncselekmény tekintetében az I. és II. rendű vádlott vallomásának elfogadása mellett indítványozta eltérő tényállás megállapítását. Utalt arra, hogy a két sértett első vallomása nem tartalmazza az emberrablás tényállását megalapozó tényeket, különösen a szabadon engedés 10.000,- forintos feltételét.

[31] Utalt arra, hogy a tárgyaláson a védelem meggyőződhetett arról, hogy a sértettek képtelenek önállóan, összefüggően történeti tényállást előadni, ezzel szemben a nyomozati vallomásaik terjedelmesek, abból az tükröződik, hogy nem önállóan tették. Ezért a vallomások aggályosak, mely körülményeket nem értékelte megfelelően az elsőfokú bíróság.

[32] Álláspontja szerint vádlott1 I. rendű vádlott vallomásának elfogadása esetén kétséget kizáróan nem állapítható meg az I. rendű vádlott bűnössége e bűncselekményben, ezért indítványozta e vádpont alóli felmentését bizonyítottság hiányában.

[33] A büntetés enyhítése körében előterjesztett fellebbezése indokolásaként hivatkozott az enyhítő körülményekre, az I. rendű vádlott büntetlen előéletére, egy kiskorú gyermek tartására, a büntetőeljárás elhúzódására, a hosszú büntetőeljárás hatálya alatt állásra, az időmúlásra, valamint arra, hogy egy cselekménye kísérleti szakban maradt.

[34] vádlott2 II. rendű vádlott védője fellebbezése írásbeli indokolásában utalt a két sértett szavahihetlenségére. Arról a körülményről, hogy magánféllet a vádlottak vették ki az autóból, maga magánféllet nem számolt be, csak tanú1, mely ellentmondás ellenére a tényállás ezt a ténymegállapítást tartalmazta, holott erre kétséget kizáró bizonyíték nincs.

[35] A sértettek a náluk maradt telefonról nem a rendőrséget, hanem tanú3t hívták fel és még az ő tanácsa ellenére sem értesítették a rendőrséget, mondván, hogy nem tudják hol vannak. A védő állítása szerint ez nem volt igaz, a sértettek ugyanis jól tudták, hogy területileg hol tartózkodnak.

[36] A védő álláspontja szerint az is tény, hogy a hosszas várakozási idő alatt az autókulcs többször visszakerült a sértettekhez, az elhangzott fenyegetések, bántalmazás ellenére azonban a rablás tényállása nem valósult meg.

[37] A Fortuna nevű szórakozóhelyen, ahol vádlott2 II. rendű vádlott magánféllet maradt, a II. rendű vádlott a barátaival szórakozott, arra nincs bizonyíték, hogy magánféllet felügyelte volna. Erre figyelemmel kérte a II. rendű vádlott felmentését.

[38] vádlott2 II. rendű vádlott fellebbezését írásban indokolta, kifogásolta az elsőfokú bíróság bizonyíték értékelő tevékenységét, vitatta a sértettek szavahihetőségét, a szándékegység hiányára hivatkozott. Indítványozta az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését. Álláspontja szerint a vele szemben kiszabott büntetés eltúlzott, kérte annak enyhítését.

[39] A fellebbezési nyilvános ülésen vádlott1 I. rendű vádlott védője fellebbezését az írásbelivel egyezően fenntartotta, az ott felsoroltakon kívül további enyhítő körülményként kérte értékelni az I. rendű vádlott bűnösségre is kiterjedő beismerő vallomását az I. és III. tényállási pont kapcsán.

[40] vádlott2 II. rendű vádlott védője fellebbezését az írásbeli indítványával egyezően fenntartotta, a bizonyítékok mérlegelését kifogásolva kérte a II. rendű vádlott bűnösségének bűnsegédi magatartásban történő megállapítását és a büntetés enyhítését.

[41] vádlott1 I. rendű vádlott a fellebbezési nyilvános ülésen fellebbezését fenntartva, méltányos ítélet kiszabását, büntetése enyhítését kérte. Az általa elismert bűncselekmények kapcsán megbánásának adott hangot.

[42] vádlott2 II. rendű vádlott fellebbezését fenntartva elsődlegesen a kiszabott büntetés enyhítését, másodlagosan az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

[43] Az ítéltábla a felmentésre, valamint a büntetés súlyosítására, illetőleg enyhítésére irányuló fellebbezéseket nem ítélte alaposnak. A fellebbviteli főügyészség és a II. rendű vádlott védőjének eltérő minősítésére irányuló indítványát részben osztotta.

[44] A másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet és azt megelőző eljárást a 2017. évi XC. törvény (Be.) 590. § (1) és (2) bekezdése alapján bírálta felül.

[45] Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást döntően a perrendi szabályok betartásával folytatta le, az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére nem volt ok.

[46] Osztotta az ítéltábla a fellebbviteli főügyészség álláspontját abban, hogy eljárási szabályt sértett az elsőfokú bíróság, amikor a vádlottak nyomozati vallomását úgy értékelte bizonyítékként, hogy azokat a tárgyaláson nem ismertette.

[47] Az elsőfokú bíróság a tényállás II. pontja vonatkozásában a vádlottak vallomását annyiban fogadta el, hogy a sértettekkel együtt kábítószer vásárlása érdekében utaztak elkövetés helyére, valamint, hogy fogyasztottak kábítószer. E körülményekre a bírósági eljárásban tettek vallomást és az is megállapítható, hogy az eljárás ezen szakaszában részletes vallomást tettek, ami a nyomozati vallomásaikkal megegyezett.

[48] Ebből következően megállapítható, hogy az eljárási szabálysértés nem eredményezett részbeni megalapozatlanságot, részbeni felderítetlenséget, ezért az eljárási szabálysértés kiküszöbölésére nem kellett a másodfokú eljárásban sort keríteni.

[49] Ugyanakkor a nyomozati vallomások értékelésére, azok ismertetése hiányában nem kerülhetett volna sor, ezért a másodfokú bíróság a Be. 167. § (5) bekezdése alapján a vallomásokra hivatkozást mellőzte: elsőfokú ítélet [72] és [74] bekezdés első mondatát, valamint a [77], [81], [82], [83], [84] bekezdéseket.

[50] Az ítéltábla az elsőfokú ítélet tényállását a lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok alapján – figyelemmel a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontjára – az alábbiak szerint helyesbítette, illetőleg kiegészítette:

[51] vádlott1 I. rendű vádlott letartóztatását megelőzően regisztrált munkanélküli volt, segélyének összege 22.800,- forint, emellett alkalmi munkából havi 30.000,- forint jövedelme származott (nyomozati iratok I/510. oldal).

[52] Mellőzte annak megállapítását a [3] bekezdésben, hogy az I. rendű vádlott egészségi állapota nyilatkozata szerint makulátlan, valamint a [9] bekezdésből, hogy vádlott2 II. rendű vádlott egészségesnek vallja magát.

[53] A vádlottak esetében a büntetés kiszabás szempontjából annak van jelentősége, hogy valakinél egészségügyi probléma, megbetegedés áll fenn. Az ezzel ellentétes megállapítás nem része a személyi résznek, illetve az ítéleti tényállásban tényeket kell megállapítani, nem azt, hogy valaki, jelen esetben a vádlott mit mondott.

[54] A [13] bekezdésben az elsőfokú bíróság azt állapította meg, hogy a sértett tagadta, hogy szexuális szolgáltatást vett volna igénybe. Ez a megfogalmazás az ítéltábla álláspontja szerint azt sugallja, hogy a sértett ugyan szexuális szolgáltatást vett igénybe, de ezt nem ismerte el. A jelen ügyben azonban nem ez történt, a sértett valóban nem vette igénybe a tanú2a által felkínált szolgáltatást. Ezért a másodfokú bíróság azt állapította meg, hogy a sértett állította, hogy szexuális szolgáltatást nem vett igénybe.

[55] A [14], illetőleg [16] bekezdésben az elsőfokú bíróság több, a jogi indokolás körébe tartozó megállapítást tett: az élet, testi épség elleni, közvetlen fenyegetés hatása alatt álló, a készpénz jogtalan eltulajdonítása végett, erőszakkal, illetőleg az élet, testi épség elleni közvetlen fenyegetés alkalmazásával. E megfogalmazásokat az ítéltábla, mint a történeti tényállásba nem tartozókat mellőzte.

[56] A [14] bekezdést akként helyesbítette, hogy a fenyegetés ellenére a sértett továbbra is azt állította, hogy szexuális szolgáltatást nem vett igénybe.

[57] Kiegészítette a tényállást azzal, hogy az I. rendű vádlott tisztában volt vele, hogy a sértett nem létesített szexuális kapcsolatot tanú2ával.

[58] E megállapítás ugyanis tudati tény, melynek tényállásban történő megállapítása nem kifogásolható. E körben tehát részben osztotta a fellebbviteli főügyészség indítványát. Míg a tényállás további kiegészítésére irányuló indítvány – jogos pénzkövetelése nem állt fenn a sértettel szemben – az ítéltábla álláspontja szerint a jogi indokolás körébe tartozó megállapítás.

[59] A [46] bekezdés második mondatából mellőzte azt a megállapítást, hogy „a korábban erőszakkal, valamint élet, testi épség elleni közvetlen fenyegetéssel” megállapítást, mert az szintén a jogi indokolás körébe tartozott.

[60] A másodfokú bíróság az [52] bekezdést a jogi indokolásba utalta, mert az ott írtak oda tartoznak.

[61] Az [57] bekezdést akként helyesbítette, hogy tanú1nak az unokatestvére magánfél1, nem a nagybátyja.

[62] Kiegészítette a tényállást azzal, hogy magánfél1 sértett magánfél 1.500.000,- forint és annak 2018. január 1. napjától a kifizetésig járó kamata erejéig polgári jogi igényt terjesztett elő.

[63] A [66] és [67] bekezdés döntően jogkövetkeztetést tartalmazott, ami nem része a tényállásnak, ezért a [66] bekezdést akként helyesbítette, hogy tanú8 gépkocsijának értéke 420.000,- forint volt.

[64] Egyebekben az elsőfokú ítélet tényállása hiánytalan és megalapozott, az a fenti kiegészítésekkel és helyesbítésekkel irányadó volt a felülbírálat során.

[65] Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a szükséges körben lefolytatta. Az így rendelkezésére álló bizonyítékokat egyenként és összességükben is értékelte. Helyes, a logika szabályainak megfelelő értékeléssel döntött arról, hogy mely bizonyítékok képezik az ítéleti tényállás alapját.

[66] Az I. és III. tényállási pont az I. rendű vádlott beismerő vallomásán alapult, melyet alátámasztott a sértettek és tanúk vallomása, illetőleg a segélyhívás hanganyaga és a kamerafelvételek is.

[67] A III. tényállási pontot illetően a védelem részéről az önkéntes elállás megállapításának lehetősége merült fel az elsőfokú eljárásban. E körben az elsőfokú bíróság tévesen a tényállás [67] bekezdésében rögzítette álláspontját.

[68] A cselekmény befejezését a sértett és társa ellenállása, rendőrségi segítség kérése akadályozta meg, így önkéntes elállásról nem lehetett szó.

[69] A vádlottak és a védők részbeni felmentést – tényállás II. pontját érintő cselekmények vonatkozásában – célzó fellebbezése a bizonyítékok mérlegelése ellen irányultak.

[70] Azt sérelmezik, hogy az elsőfokú bíróság az I. és II. rendű vádlottak vallomását elvetve, a terhelő bizonyítékokat elfogadva, bűnösségüket e tényállási pontban írt bűncselekményekben is megállapította. A másodfokú eljárásban kérték a vádlotti vallomások elfogadását, és ez alapján eltérő tényállás megállapítását.

[71] A bizonyítékok értékelése az elsőfokú bíróság feladata. Megalapozott tényállás esetén a bizonyítékok eltérő értékelésére a fellebbezési eljárásban nincs törvényes lehetőség.

[72] A törvényszék elfogadta a sértettek – magánfél, tanú – vallomásait. Azt az elsőfokú bíróság is észlelte, hogy e vallomások nem minden esetben és részletben voltak egybehangzók, de arra magyarázattal szolgált a sértettek pszichés állapota, a cselekmény elhúzódó és összetett jellege, valamint az a körülmény, hogy a kábítószer beszerzésének célzata rájuk nézve is hátrányos következményekkel járhatott volna.

[73] vádlott1 I. rendű vádlott elismert fontos részcsselekményeket: így az együtt utazást elkövetés helyere kábítószer beszerzés céljából, kisebb bántalmazásokat és fenyegetést is elismert, a gépkocsi márkája elcserélését a tulajdonos tudta és engedélye nélkül, valamint, hogy a II. rendű vádlott is segített a gépkocsi megszerzésében.

[74] vádlott2 II. rendű vádlott is elismerte, hogy nem teljesen ártatlan, illetőleg, hogy személye félelmet kelthetett a sértettekben. Ez utóbbi kijelentését a fellebbezési nyilvános ülésen akként módosította, hogy a cselekménykor sokkal kevésbé volt fenyegető a kinézete, mert azóta sokat hízott.

[75] A sértettek vallomását támasztották alá az egyéb tanúvallomások, így tanú4, tanú5, tanú6 és tanú7 tanú vallomása, valamint az orvosi látletelek, orvosszakértői és elmeorvosszakértői, valamint pszichológus szakértői vélemények, a segélyhívásról készült hangfelvételek, valamint a telefonon rögzített hanganyagok.

[76] A sértetti vallomások és a fentiekben megjelölt bizonyítékok igazolták az elsőfokú bíróság bizonyítékértékelő tevékenységének helyességét, így a vádlottak felmentését célzó fellebbezések nem vezethettek eredményre.

[77] A megalapozott tényállásból az elsőfokú bíróság helyesen vont következtetést a vádlottak bűnösségére.

[78] A cselekmények minősítése azonban nem volt teljesen törvényes, e körben döntően osztotta az ítéltábla a fellebbviteli főügyészség, valamint a II. rendű vádlott

védőjének azon álláspontját, hogy a II. rendű vádlott a terhére megállapított bűncselekmények jelentős részét bűnsegédként követte el.

[79] Az elsőfokú bíróság minősítést illető indokolásából nem derült ki, hogy melyik tényállási pontot hogyan minősítette – [135] és [136] bekezdés – ezért azt a másodfokú bíróságnak pótolnia kellett.

[80] Az I. és III. tényállási pontban írt cselekmények 2 rendbeli rablás büntettének minősülnek.

[81] Az I. pont alatti cselekményt sértett elleni erőszakkal valósította meg az I. rendű vádlott és az a dolog elvételevel befejezetté vált, így annak minősítése a 2012. évi C. törvény (Btk.) 365. § (1) bekezdés a) pont *1. fordulat*.

[82] A III. pontban írt cselekmény során az I. rendű vádlott élet elleni közvetlen fenyegetést alkalmazott a sértettel szemben a dolog, azaz a gépkocsi elvétele érdekében, azonban az elvétele nem került sor, ezért a cselekmény rablás büntette kísérletének minősül [Btk. 365. § (1) bekezdés a) pont *2. fordulat*].

[83] A tényállás II. pontjában írt cselekmények minősítése 2 rendbeli rablás büntette. Az egyik cselekmény magánfél sérelmére a gépkocsi márkája gépkocsi elvétele érdekében történt, a másik cselekmény tanú sérelmére a telefon elvétele érdekében.

[84] A gépkocsi elvétele érdekében mindkét vádlott erőszakot alkalmazott magánfél gépkocsiból történő kirángatásával, kituszkolásával. Az I. rendű vádlott ezen felül súlyosan meg is fenyegette őt. A vádlottak e cselekményüket szándékegységben, társtettesként valósították meg [Btk. 365. § (1) bekezdés a) pont *1. fordulat*, Btk. 13. § (3) bekezdés].

[85] Az I. rendű vádlott a gépkocsi megszerzése tényének hangot is adott, amikor kijelentette, hogy a gépkocsit elbukták, az most már fele-fele arányban a vádlottaké. Ekkor a bűncselekmény befejezetté vált, ahogy arra az ügyészség is utalt.

[86] tanú esetében a telefon elvétele érdekében az I. rendű vádlott fizikai erőszakot alkalmazott a sértettel szemben, a II. rendű vádlott fenyegető jelenléte mellett. Az I. rendű vádlott ezzel a cselekmény tettese volt, míg a II. rendű vádlott a pszichikai bűnsegéde [Btk. 365. § (1) bekezdés a) pont *1. fordulat*, Btk. 14. § (2) bekezdés].

[87] Tévedett az elsőfokú bíróság, amikor tanú sértett esetében a sérelmére elkövetett rablás büntettével halmazatban a testi sértés büntettét is megállapította.

[88] Egységes a bírói gyakorlat – ahogy arra a fellebbviteli főügyészség is hivatkozott –, hogy a rablás elkövetése érdekében kifejtett személy elleni erőszakkal megvalósuló könnyű testi sértés és a rablás bűncselekménye csak látszólagos anyagi halmazatot képez, a rablásba ilyenkor beleolvad a könnyű testi sértés vétsége (BH 2016.265.).

[89] Ebből következik, hogy a rablással halmazatban egyik vádlott bűnössége sem állapítható meg könnyű testi sértés büntettében.

[90] Ugyanakkor magánfél esetében a személyi szabadságától megfosztása érdekében megvalósuló aljas célból elkövetett könnyű testi sértés büntette valóságos anyagi halmazatot képez. Ennek tettese vádlott1 I. rendű vádlott, vádlott2 II. rendű vádlott e cselekmény bűnsegédje [Btk. 164. § (1) bekezdés, (2) bekezdés, (4) bekezdés a) pont *2. fordulat*, Btk. 14. § (2) bekezdés].

[91] Tévedett az elsőfokú bíróság akkor is, amikor a tanú sérelmére elkövetett személyi szabadság megsértésének büntettét az emberrablás büntettével halmazatban állapította meg.

[92] Az emberrablás elkövetési magatartása ugyanis a személyi szabadságtól való megfosztás, illetőleg a személyi szabadságtól megfosztott személy szabadon bocsátásának a

követelés teljesítésétől való függővé tétele. A feltételhez kötés azonban a későbbiekben is kialakulhat, a bűncselekmény befejezettségéhez e két magatartás együttes fennállása szükséges.

[93] Mivel tanúl sértett személyi szabadságától megfosztottsága folyamatos volt, így az I. rendű vádlott e cselekménye egységesen emberrablás büntettének minősül, azzal halmazatban a személyi szabadság megsértésének büntette nem állapítható meg, azt az előbbi bűncselekmény magában foglalja.

[94] Ez azt is jelenti, hogy a tanúl sérelmére vádlott2 II. rendű vádlott a személyi szabadság megsértése büntettét nem társtettesként, hanem tettesként valósította meg.

[95] A személyi szabadság megsértésének büntettét a vádlottak ugyanakkor magánféll sérelmére a sértett sanyargatásával – megöléssel fenyegetés, megütés, fejharapás, leköpés – társtettesként valósították meg [Btk. 194. § (1) bekezdés, (2) bekezdés c) pont, Btk. 13. § (3) bekezdés].

[96] vádlott1 I. rendű vádlott által elkövetett egyedi azonosítójellel visszaélés büntettének jogszabályi alapja helyesen Btk. 347. § (1) bekezdés b) pont 1. fordulat.

[97] E bűncselekménynek több elkövetési magatartása van, a minősítésnél az egyes elkövetési magatartásra fordulat megjelölésével kell utalni, ezt az elsőfokú bíróság elmulasztotta, az ítéltábla a megszerzés elkövetési magatartás megállapítása mellett a minősítés jogszabályi alapját kiegészítette az 1. fordulattal.

[98] Mindezekre figyelemmel az ítéltábla a vádlottak cselekményeit a fentiek szerint minősítette.

[99] Az elsőfokú bíróság által értékelt bűnösségi körülmények kiegészítésre, illetőleg helyesbítésre szorulnak:

[100] Az I. rendű vádlott javára enyhítő körülményként a részbeni, bűnösségre is kiterjedő beismerő vallomást értékelte. További enyhítő körülmény az időmúlás mindkét vádlott esetében. Ezzel szemben további súlyosító körülmény, hogy a vádlottak nem csak visszaesőnek nem minősülő bűnismétlők, hanem egyben speciális bűnismétlők is, hiszen korábban hasonló jellegű bűncselekmények miatt került sor elítélésükre.

[101] Mellőzte az I. rendű vádlott esetében a sokszoros halmazatot figyelemmel arra, hogy az elsőfokú bíróság a többszörös halmazatot már terhére értékelte, valamint mellőzte a cselekmények egyébként is nagyobb tárgyi súlyát, hiszen az a büntetési tételben már tükröződik. További súlyosító körülmény, hogy a vádlottak kábítószer fogyasztással összefüggésben követték el a cselekményeket a II. tényállási pont esetében.

[102] A vádlottak előélete, a jelen ügyben elbírált cselekmények jellege, az elkövetés gátlástalansága, a vádlottak életvitele, kábítószer fogyasztás miatti motivációjuk arra utal, hogy bűnözői életmódra rendezkedtek be. A sértettek oldaláról tekintve a vádlottakra különösen jellemző a gátlástalan elkövetés, amely indokolta az elsőfokú bíróság által kiszabott 10 év, illetőleg 5 év szabadságvesztés kiszabását. A büntetések lényeges súlyosítását, illetve lényeges enyhítését sem látta indokoltnak a másodfokú bíróság.

[103] Nem tévedett a törvényszék amikor a kiemelkedő tárgyi súlyú bűncselekményeket megvalósító és szabadságvesztésre ítélt vádlottakat eltiltotta a közügyek gyakorlásától, hiszen méltatlanná váltak arra, hogy azok gyakorlásában részt vegyenek. Az eltiltás tartama – 8 illetőleg 5 év – arányos.

[104] Tévedett az elsőfokú bíróság amikor vádlott2 II. rendű vádlott esetében a szabadságvesztésbe az általa 2018. február 7. napjától 2020. február 26. napjáig, illetőleg 2020. augusztus 6. napjától 2020. szeptember 29. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt számította be, tekintettel arra, hogy a II. rendű vádlott második alkalommal 2020. május 6.

napjától került ismételten előzetes fogvatartásba. Ezért az ítéltábla a II. rendű vádlott által 2018. február 7. napjától 2020. február 26. napjáig, valamint 2020. május 6. napjától 2020. szeptember 29. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt számította be a szabadságvesztésbe.

[105] Az elsőfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségből vádlott1 I. rendű vádlottat terhelte a költségjegyzék 4. tétel alatti szakvéleménnyel kapcsolatban felmerült költségből 98.917,- forint, valamint 77.275,- forint, az 5. tétel alatti összegből 55.166,- forint, a 6. tétel alatti 5.000,- forint, összesen 236.358,- forint. vádlott2 II. rendű vádlottat terhelte az 5. sorszám alatti bűnügyi költségből 55.166,- forint, valamint a 7., 8., 9., 11., 12., 13., 14, 15., 16., 17. tétel alatti védői díjak, összesen 290.566,- forint. Ezért az ítéltábla a vádlottakat ezen összegű bűnügyi költség önálló megfizetésére kötelezte.

[106] A kifejtettekben következik, hogy az ítéltábla a fellebbezéseket nem ítélte alaposnak, az elsőfokú ítéletet hivatalból felülbírálvá, azt a Be. 606. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint megváltoztatta, egyebekben pedig a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[107] A másodfokú bíróság a magánfél polgári jogi igényének érvényesítését tekintette egyéb törvényes útra utasítottnak, a Be. 560. § (1) bekezdésére figyelemmel.

[108] Mellőzte az elsőfokú ítélet bevezető részéből az érintett vádlottak távollétében történő eljárásra utalást, mert annak feltüntetése ott szükségtelen, valamint mellőzte az érvénytelen személyazonosító okmányok számára utalást.

[109] A kiszabott szabadságvesztésbe vádlott2 II. rendű vádlott által 2020. szeptember 30. napjától 2021. május 19. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt is beszámította a Btk. 92. § (1) és (2) bekezdése alapján.

[110] A fellebbezési eljárásban vádlott2 II. rendű vádlott védelmével 21.670,- forint bűnügyi költség merült fel, melynek megfizetésére a II. rendű vádlottat kötelezte a Be. 574. § (1) bekezdés és a Be. 613. § (1) bekezdése alapján.

[111] Az ítélettel szemben a Be. 458. § (2) bekezdés b) pontja alapján, figyelemmel a Be. 615. § (1) bekezdésére, nincsen helye fellebbezésnek.

Szeged, 2021. május 19.

Dr. Benedek Tibor sk.
a tanács elnöke

Sefta Márta dr. sk.
előadó bíró

Dr. Cserháti Ágota sk.
bíró

A Szegedi Ítéltábla Bf.I.26/2021/20. számú ítélete és a elkövetés helyei Törvényszék 13.B.152/2019/138. számú ítéletének jelen ítélettel meg nem változtatott része a mai napon jogerőre emelkedett.

Szeged, 2021. május 19.

Szegedi Ítéltábla
1.Bf.26/2021/20..

12

Dr. Benedek Tibor sk.
a tanács elnöke